

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu:	8313201899
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8313201899.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu HUMIN, s. r. o., Humenné, Mierová 79, IČO: 43 895 620, zastúpeného advokátskou kanceláriou KAIFER, advokátska kancelária, s. r. o., Fibichova 11, Košice, IČO: 36 861 561, proti žalovanému Humenská energetická spoločnosť, s. r. o., Humenné, Chemlonská 1, IČO: 31 728 812, zastúpenému advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Brostl, s. r. o., Štúrova 27, Košice, IČO: 36 861 472, o zaplatenie 35 393,88 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11Cb/29/2013, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2016, č. k. 1Cob/5/2015-285 v znení dopĺňacieho rozsudku z 21. apríla 2016, č.k. 1Cob 5/2015-297, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu sa o d m i e t a .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné rozsudkom z 13. novembra 2014, č. k. 11Cb/29/2013-197 čiastočne vyhovel žalobe a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 8,75% ročne zo sumy 21 889,15 eur od 14. 08. 2012 do 11. 03. 2013, zo sumy 19 187,35 eur od 12. 03. 2013 do 13. 03. 2013 a zo sumy 7 187,35 eur od 15. 03. 2013 do 28. 03. 2013. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške, ako bude rozhodnuté samostatným uznesením v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dokazovaním bolo preukázané medzi účastníkmi ústne uzavretie zmluvy o dielo v zmysle ustanovenia § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Účastníci si dohodli predmet diela a jeho odplatosť, avšak bez dohody o výške ceny diela. Odplatosť vykonania diela je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o dielo. V zmluve môže byť vyjadrená ako záväzok objednávateľa zaplatiť zhotoviteľovi cenu za dielo vo výške uvedenej v zmluve, alebo vypočítanej spôsobom v zmluve určeným. Jej konkrétnu výšku, resp. spôsob jej určenia v zmluve nie je potrebné uviesť za podmienky, že zmluvné strany prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez takéhoto určenia ceny. V takom prípade sa uplatní podporné pravidlo vyslovené v § 546 ods. 1, v zmysle ktorého je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných

podmienok, teda tzv. cenu obvyklú. Žalobca nepreukázal, že by sa so žalovaným dohodol na paušálnej cene za vykonané dielo. Naopak všetky dôkazy predložené žalovaným nasvedčujú tomu, že žalovaný nemal záujem na uzatvorení zmluvy o dielo, v ktorej by bola takto paušálne dohodnutá cena. Pri objeme prác, ktoré mal žalobca pre žalovaného vykonať v súvislosti s metrologickým overovaním a opravou meračov, mal žalovaný záujem dohodnúť sa na cene za dielo položkovite podľa rozsahu opráv a množstva náhradných dielov, použitých na každom merači. Táto skutočnosť vyplýva jednak z výpovedí konateľov spoločnosti, a to Ing. B. a Ing. O., ktorí popísali systém zabezpečovania nákupu materiálu a prác u žalovaného ako člena holdingovej skupiny Chemes, a. s., Humenné, zo svedeckej výpovede Ing. N., ktorý ako vtedajší riaditeľ žalovaného komunikoval so žalobcom ohľadne výkonu predmetných prác, ale aj cenových ponúk ostatných spoločností, ktoré boli pracovníčkou obchodnej spoločnosti Chemes, a. s., Humenné, p. W., oslovené na ich predloženie. Pôvodne víťazná cenová ponuka spoločnosti RUMIT Slovakia, s. r. o., obsahuje cenu za demontáž, montáž, vyčistenie, revíziu, opravu a spätnú montáž meračov. Tiež ponuka spoločnosti ZEN-SERVIS, s. r. o., ktorá bola oslovená na predloženie cenovej ponuky, neobsahuje paušálnu cenu. O tom, že žalovaný nemal záujem na uzavretí zmluvy o dielo s paušálnou sumou, svedčí aj e-mailová korešpondencia medzi žalobcom a pracovníčkou obchodnej spoločnosti Chemes, a. s., Humenné, p. W., ktorá oslovovala firmy, zaoberajúce sa touto činnosťou na predkladanie cenových ponúk a ktorá žalobcu po predložení cenovej ponuky požiadala o jej doplnenie, aj o opravu a nie len overenie, aj samotná výpoveď žalobcu, podľa ktorého na žiadosť žalovaného doplnil cenovú ponuku o položkovité členenie na metrologické overenie, opravu a vyčistenie a opravu s náhradnými dielmi. Ďalej poukázal na následné správanie žalovaného, ktorý po tom, čo odovzdal žalobcovi merače na opravu a po následnom obdržaní faktúr, vystavených žalobcom za zrealizované práce, požiadaval žalobcu o predloženie rozpisu a podrobnej špecifikácie použitých náhradných dielov. Takýto postup žalovaného možno považovať za reklamáciu a vyslovenie nesúhlasu s účtovanou paušálnou cenou, na ktorú žalovaný nikdy nedal súhlas. Následne žalovaný už žalobcovi nedovolil preberať merače na opravu, čo svedčí o tom, že nemal záujem na ďalšej spolupráci so žalobcom za podmienky, že tento si bude za vykonané dielo účtovať paušálnu cenu. Argument žalobcu, že aj iné spoločnosti predložili žalovanému cenové ponuky s paušálnou cenou, neobstojí, pretože žalovaný požiadaval žalobcu o doplnenie cenovej ponuky o položkovité členenie. Ani odvolávanie sa na obchodné zvyklosti, keď v roku 2011 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva s paušálnou cenou, neobstojí, skôr sa dá vyvodiť, že žalovaný po predchádzajúcej skúsenosti nemal záujem na uzavretí zmluvy s paušálnou cenou, chcel si paušálnu cenu porovnať s cenou položkovitou, ktorá bola pre neho výhodnejšia. Žalovaný napokon žalobcovi uhradil za vykonané práce 14. 03. 2013 sumu 14 701,80 eur a 27. 03. 2013 sumu 7 187,35 eur. Toto plnenie súd nepovažoval za uznanie zvyšku záväzku, lebo zo správania žalovaného bolo zrejmé, že zvyšok záväzku neuznáva, čo sa prejavilo ihneď po zistení, že žalobca fakturuje paušálne ceny a po tom, čo bol žalobca žalovaným vyzvaný na predloženie špecifikácie použitých náhradných dielov. Suma, ktorá bola žalobcovi žalovaným uhradená, sa odvíja od prepočtov žalovaného a od toho, čo bolo skutočne žalobcom pre žalovaného vykonané a dodané.

3. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 13 504,73 eur s príslušenstvom zamietol. Žalobe vyhovel len v časti zaplatenia úrokov z omeškania zo súm, ktoré žalovaný uhradil žalobcovi tak, ako je to uvedené vo výroku jeho rozhodnutia.

4. Na odvolanie žalobcu vo veci rozhodol Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, rozsudkom z 31. marca 2016, č. k. 1Cob/5/2015-285, v znení doplnacieho rozsudku z 21. apríla 2016, č. k. 1Cob/5/2015-297 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a v časti, ktorou bolo rozhodnuté o náhrade trov konania, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia podrobne popísal obsah realizovaných dôkazov. Tieto dôkazy súd prvej inštancie hodnotil aj v nadväznosti na prednesy samotných účastníkov a z hľadiska zákonnosti, pravdivosti, vierohodnosti a v hodnotení týchto dôkazov odvolací súd nezistil logický rozpor. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že k uzavretiu dohody o predmetnom plnení došlo potom, ako spoločnosť žalobcu dostala ponuku na túto zákazku potom, čo spoločnosť RUMIT SLOVAKIA, s. r. o., od ponúkanej navrhovanej zmluvy o dielo odstúpila. Kontraktačný proces medzi žalobcom a žalovaným na realizáciu plnenia následne bol

realizovaný tak, že v rámci neho sa upresňovali predstavy, vrátane ceny o dielo oboma zmluvnými stranami. V rámci tohto kontraktačného procesu boli predložené i cenové ponuky žalobcu z 09. 05. 2012 a 08. 06. 2012.

6. Za takéhoto stavu odvolací súd dal priestor účastníkom konania, aby sa k nožnej aplikácii ustanovenia § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka vyjadrili. Zásadným pre rozhodnutie predmetnej veci, podľa jeho názoru, bolo potrebné zistiť, či cena mala byť objednávatelom diela zaplatená konkrétnou pevnou sumou, alebo či išlo o dohodnutý spôsob určenia ceny diela v závislosti na konkrétnych plneniach realizovaných zhotoviteľom diela.

7. Predmet diela aj podľa cenovej ponuky rozlišoval plnenie žalovaného založené na oprave a vyčistení, alternatívne na oprave s náhradnými dielmi. Zdôraznil, že v cenovej ponuke z 08. 06. 2012 uviedol do kontraktačného procesu samotný žalobca údaj: „z uvedených cien Vám poskytneme zľavu 5%.“ Tento obsah svedčí o tom, že išlo o návrh na zľavu nie z konečnej tzv. paušálnej ceny, ale zľavu z jednotlivých cien, ktoré sa majú aplikovať v závislosti na realizovanom plnení zhotoviteľa. Uvedené cenové ponuky rozlišujú plnenie spočívajúce v oprave bez náhradných dielov a oprave s náhradnými dielmi. Žalobca už pred súdom prvej inštancie konštatoval, že on nedisponuje evidenciou o oprave s náhradnými dielmi, či bez nich.

8. Odvolací súd konštatoval, že žalobca nepreukázal dohodnutú cenu diela pevnou sumou bez kalkulácie ceny podľa položiek uvedených v cenových ponukách. Pre úspech v konaní mal žalobca preukázať skutočnosti, ktoré by svedčili o opravách s náhradnými dielmi s tou cenou, ktorú účtoval vystavenými faktúrami. Ak to v konaní nepreukázal, nebolo možné žalobe vo zvyšku vyhovieť.

9. Aj odvolací súd dospel k záveru, že žalobe v časti o zaplataenie ceny 13 504,73 eur s príslušenstvom nebolo možné vyhovieť, preto v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Ďalej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti, ktorou potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podal žalobca dovolanie. Žiadal zrušiť v tejto časti rozsudok odvolacieho súdu v spojení s doplnčím rozsudkom a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

11. Prípustnosť dovolania zdôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ , § 241 ods. 2 písm. b/ a § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Odňatie možnosti konať pred súdom vidí najmä v tom, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, lebo výroky rozsudku sú protichodné a vzájomne si odporujúce a rozsudok nespĺňa atribúty riadne rozhodnutej veci a ani atribúty riadne odôvodneného rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal pritom v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/171/2005, sp. zn. 4Cdo/25/2007, sp. zn. 1ObdoV/10/2012 a sp. zn. 7Cdo/136/2013.

12. Podľa názoru dovolateľa výrok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil zamietnutie žaloby v časti o zaplataenie istiny 13 504,73 eur spolu s príslušenstvom si odporuje výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 8,75% zo sumy 21 889,15 eur od 14. 08. 2012 do 11. 03. 2013, zo sumy 19 187,35 eur od 12. 03. 2013 do 14. 03. 2013 a zo sumy 7 187,35 eur od 15. 03. 2013 do 28. 03. 2013, keďže v prvom výroku súd prvého stupňa úroky z omeškania z rovnakých súm a viac menej za rovnaké obdobie zamietol a iným výrokom toho istého rozhodnutia ich priznal. Uvedenú skutočnosť považuje za nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia.

13. Žalobca ďalej odôvodňuje dovolanie tým, že jeho základné právo na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods.1 Ústavy SR a čl. 36 Listiny základných práv a slobôd mu bolo odňaté tým, že odvolací súd rozhodol vo veci zmätočným, nepreskúmateľným, nejednoznačným a nejasným rozsudkom. Súčasťou základného práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho

rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Jedným z princípov riadneho a spravodlivého súdneho procesu je povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie spôsobom uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p.

14. Žalobca vidí nepreskúmateľnosť a neudržateľnosť rozsudku odvolacieho súdu v prvom rade v tom, že odvolací súd sa žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s odvolacou námietkou žalobcu, obsiahnutou v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, že v poradí druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie neobstoí popri v poradí prvom výroku rozsudku prvej inštancie, pretože v poradí druhý výrok odporuje v poradí prvému výroku rozsudku v priznaných úrokoch z omeškania. Okrem toho podľa dovolateľa odvolací súd nedal jasné a zrozumiteľné odpovede aj na ďalšie právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom sporu, od ktorých, ako podľa jeho názoru zásadných otázok, záviselo rozhodnutie vo veci a ktoré žalobca namietal už v konaní na súde prvej inštancie a aj v odvolacom konaní. Odvolací súd nezaujal stanovisko k uvedeným námietkam:

- z akého dôvodu nie je možné aplikovať ust. § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka,
- že práve žalovaný požadoval predložiť cenovú ponuku s paušálnou sumou, čo je zrejmé z e-mailovej komunikácie medzi Ing. N. a Ing. W.,
- že v cenovej ponuke žalobcu z 08. 06. 2012, ako aj v cenovej ponuke z 09. 05. 2012 je uvedené, že sumárna cena je pevná bez ohľadu na to, v akom stave budú merače,
- že žalovaný akceptoval a súhlasil s paušálnou cenovou ponukou za vykonanie diela,
- že žalovaný na porade vedenia spoločnosti dňa 28. 05. 2012 vyhodnocoval cenovú ponuku žalobcu z 09. 05. 2012 s paušálnou cenou,
- že žalovaný síce rozporuje dohodu ohľadom paušálnej ceny za vykonanie diela, avšak faktúru č. 1120178 na sumu 2 701,80 eur uhradil v celom rozsahu.

Odvolací súd k uvedeným argumentom nezaujal žiadne stanovisko a ani k výpovediam svedkov: p. N., p. D. a p. O.. Dovolateľ vyslovil názor, že namiesto toho, aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z uvedených dôvodov, tak tento rozsudok potvrdil, čím zaťažil odvolacie konanie inou vadou v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a vydal rozhodnutie, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas a riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

16. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016 platí, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovenia § 236, § 237 a § 238 O. s. p. v znení platnom v čase podania dovolania.

17. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

18. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku. Dovolanie proti rozsudku je podľa ustanovenia § 238 ods. 1 až ods. 3 O. s. p. prípustné: ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, ak ide o potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

19. Prípustnosť dovolania žalobcu z uvedených ustanovení nevyplýva. Napadnutý je rozsudok

odvolacieho súdu v potvrdzujúcej časti, ktorá časť rozsudku nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v ustanovení § 238 O. s. p.

20. V zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. je dovolací súd povinný prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Preto sa dovolací súd neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie je prípustné podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Toto zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú taxatívne v ňom vymenované. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Iné procesné vady konania alebo nesprávnosti rozhodovania, i keby k nim v konaní došlo, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Je potrebné zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení. Rozhodujúci je záver odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

21. Existencia vád v zmysle § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p. nebola v dovolaní namietaná a ani v dovolacom konaní nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z týchto dôvodov nie je daná. Z vymenovaných procesných vád je v dovolaní namietaná vada konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t. j., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred ním.

22. Z obsahu dovolania žalobcu vyplýva, že v konaní sa mu mala postupom súdu odňať možnosť konať pred súdom. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom.

23. Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu v občianskom súdnom konaní priznáva Občiansky súdny poriadok. Musí ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak mohol účastník pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Nie je pritom rozhodujúce, či bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom postupom odvolacieho súdu, alebo v dôsledku postupu súdu prvého stupňa a odvolací súd v tomto smere neurobil nápravu. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá predchádzala rozhodnutiu, ale aj samotným rozhodnutím.

24. Dovolací súd preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti a nezistil, že by postupom odvolacieho súdu bola žalobcovi znemožnená realizácia procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Odvolací súd rozhodol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a napadnutý rozsudok odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p., v súlade s požiadavkou preskúmateľnosti. Súd nie je povinný sa v odôvodnení rozhodnutia zaoberať všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O. s. p.) a účastníkovi musí dať odpoveď na zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery ním namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach.

25. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností zistených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa rozsudok riadne odôvodnil. Odvolací súd spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa v rozhodnutiach reagovali na všetky podstatné argumenty žalobcu. Svoje rozhodnutie založili súdy na zhodnom konštatovaní, že medzi účastníkmi došlo k dohode o cene diela v časti, ktorá nebola medzi nimi sporná a ktorá bola žalovaným zaplatená, preto k istine, ktorú žalovaný žalobcovi zaplatil, priznali aj

úrok z omeškania. Vo zvyšku istiny ako aj úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú súd prvej inštancie zamietol a odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil z dôvodu, že v tejto časti nedošlo medzi účastníkmi k dohode. Nesúladi dovolacím súdom nebol zistený.

26. Dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/04, podľa ktorého súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je však povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

27. K tvrdenému nedostatočnému odôvodneniu dovolací súd uvádza, že judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. Správnosť takéhoto nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdzujú aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (rozhodnutia ústavného súdu: sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015).

28. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko v znení: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.“

29. Uvedené stanovisko je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Dovolací súd dodáva, že je plne opodstatnené aj v prejednávanej veci a obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad vzťahovala druhá veta stanoviska. Dovolaním napadnutý rozsudok uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

30. K námietke dovolateľa, že rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O. s. p. ani o znak rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O. s. p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

31. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, pričom nie je možné skutkové zistenia urobené súdmi prvej inštancie a odvolacím súdom podrobiť revízií, ani prieskumu hodnotenia nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorého skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, oprávnený za tým účelom vykonávať dokazovanie (§ 213 O. s. p.). Dovolací súd nemôže preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižších stupňov už len z toho dôvodu, že na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, nemá možnosť vykonávať dôkazy (prehodnocovať skutkové zistenia možno len na podklade výsledkov vykonaného dokazovania). V dovolacom konaní sa ex offo posudzuje len zákonnosť postupu súdu pri vykonávaní dokazovania (súladi jeho procesného postupu so zákonom).

32. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu netrpí vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. Rovnako dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou procesnou vadou taxatívne vymenovanou v § 237 O. s. p.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

34. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 C. s. p.).

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.